

M. Rosa Puig Dalmau, la primera Filla Predilecta de la Vila

Nascuda el 1925 ha estat al capdavant d'escoles com ara La Maçana, dedicada als nens amb discapacitat, i ha defensat el dret dels regants de les hortes a tenir aigua per regar la terra

EL TUT | 4

Maria Rosa Puig i Dalmau és la primera filla predilecta de Salt. És doctora en filosofia i lletres -secció de pedagogia, especialitat terapèutica- i és autora de diversos articles i llibres, entre els quals n'hi ha dos sobre Salt. El seu últim llibre, *Salt, un poble, una cultura*, repassa la història del poble i la seva gent.

L'any 1969 va donar a la parròquia de Sant Jaume una parcel·la de terreny perquè fos destinada a fins específics parroquials. El 1974 va donar a l'Ajuntament el mas Mota, edifici i solar per fer un equipament destinat a obra social i el 2005 també li va lliurar part de l'arxiu familiar. L'any 1991 va rebre el premi Tres de Març per la seva dedicació a l'ensenyament d'infants amb deficiències sensorials i la seva col·laboració ciutadana.

M. Rosa Puig Dalmau va néixer al Veïnat de Salt a Can Pous. Filla de Miquel Puig i Martí i Emília Dalmau i Comalada. Va començar la seva instrucció a l'Escola de les Clarisses al Veïnat i cap als 8 anys a les Escoles Nacionals.

Durant l'etapa bèl·lica va estudiar el batxillerat a l'Institut de Girona i el 1946 obtenia el títol de Mestre de 1a ensenyança, cosa que li

va permetre començar a exercir de mestra a les Escoles Nacionals de Figueres. Al cap de dos anys passarà a ensenyar a l'escola Escolàpies de Girona.

El 1974 M. Rosa Puig es llicencia en Filosofia i Lletres (Secció de Pedagogia) per la Universitat Autònoma de Barcelona i s'incorpora a l'equip de treball de l'escola Mater Dei i posteriorment a l'escola Carme Augustet. A finals dels 70 dirigirà l'escola Maçana per a nens i nenes amb minusvalies sensorials. És a dir, del quasi mig segle dedicat a la docència en va passar 27 dedicats a l'Educació Especial.

Posteriorment es va fer una permuta per uns solars on s'hi ha edificat la residència d'ancians Les Vetes.

1980: Obté el títol de Doctora en Filosofia i Lletres, Secció de Pedagogia, Especialitat Terapèutica. Ha estat una de les pioneres en el camp de l'educació d'infants amb disminucions psíquiques i sensorials a les comarques gironines.

Es jubila l'any 1990 i reprèn el seu interès per l'estudi i la reflexió al voltant de temes diversos. Començarà una sèrie de treballs que al llarg dels últims anys l'ha dut a publicar llibres de temàtica variada, al voltant de temes tan interessants com la Fe, la Història, l'Antropologia, la Pedagogia, la Poesia, etc.

Catequista a redós de l'església del convent de Santa Clara, a les Escoles Nacionals i a la parròquia de Sant Jaume.

Fortament vinculada amb el món de la pagesia saltenca, ha estat una defensora activa dels drets dels regants sobre les aigües del rec Monar.

De fet, el seu pare, juntament amb altres propietaris de Salt, varen interposar un interdicte, que la justícia va fallar a favor seu, per retenir i recobrar la possessió de l'aprofitament de les aigües del Monar ja que havia quedat alterat per unes obres dutes a terme per disposició de l'industrial Coma Cros, això va passar als anys 1929-30.

Ocupa un lloc destacat als rengles de la cultura saltenca contemporània. Premi Tres de Març de l'any 1991 destinat a persones i entitats molt arrelades a la vila, que han treballat pel poble amb continuïtat i dedicació.

L'any 2005 va fer donació a l'Ajuntament de Salt de gran part de la documentació de l'arxiu de la seva família.

És autora de diversos llibres de temàtica diversa:

1987, *Narracions Històriques de Salt*;

1991, *La conflictivitat social del menor*;

1992, *Vida poètica*;

1998, *El Ter i la seva conca*;

2001, *Usos, fets i costums catalans*;

2002, *En defensa de la infància maltractada*;

2003, *Navegant amb la raó per la ruta de la fe*;

2005, *Salt, un poble - una cultura*.

El moment en què l'alcalde lliura la placa a la filla predilecta de Salt

És autora de
diversos llibres
de temàtica
diversa